

ایڈیٹر و پبلشر عبدالحمید اکرم پرنٹنگ پریس ٹیبل باغ کونڈخان شہیک رسا بیورو آفس 302 قمر فلور یونیورسٹی کیمپس فیئر 1 جناح روڈ کونڈخان تالان کرے

26 مئی 2026ء

چین و پاکستان نا اسد ایلو ناکل آن پتداری

گورنر بلوچستان جعفر خان مندوخیل پارے کے چین ناورناتے کن اسکار شپ، پبلک سیکٹر یونیورسٹی ٹیکن جی سپورٹ و بلوچستان کن واپاری وارخو ابی تاکم اٹ عملی درشانی کنگگ کیگ۔ پت دوئی کنگگ و ہڑتوم آکنڈ آتا تعلقدراری تے سوگو کنگگ نا گچین آکسر روزگار ناحقی فاندہ خاک ء۔ گورنر مندوخیل و ابیت آ زور شاغا کد وادخت آ اسی کبول آپوسن ء پلٹیکل ڈسکورس ناخت گرج جے۔ سیاسی تنظیم آک اس کن اہم ء پول اسے نا کزداد کیرہ پاک چین تعلقدراری تے مونی دنگ و دروخ نا بیانی نامون ء تورسانن الس ناپت ء دوئی کنگگ کیند و تینا شفت ء پک کنگگ کیند۔ او پارے کہ چین و پاکستان اولیکو دے آن تین پتینی وڈاٹ مداگی مکک نا اسد دروراس جوڑ کرینو۔ ناشر یداری واپاری انفراسٹرکچر، توانائی تعلیم و دفاع غا تالان ء ن پلٹیکل اکا نومی تون اواراوار اس آن الس نا گتگی ہم جوڑ کرین۔ شوندراری نا کنڈ آ گام کرک ملک آتا فاندہ غا تارکھ اکن نن اوارای اٹ اقوام متحدہ (UNO) و شنگھائی مکار تنظیم (SCO) ٹی کاریم کنگگ ائی آن۔ گورنر مندوخیل تاریخی شاہراہ ریشم ء ڈیجیٹل سلک روٹ“ نا وڈاٹ دوارہ جوڑ کنگگ نا سلاہ تہ۔ ڈیجیٹل سلک روٹ انا وڈن مکک و اوارای نامونی ہنوک مورچنا وڈاٹ ڈیجیٹل و ٹیکنیکی اختراع نا کسر ء آسان کیگ۔

ٹھگ روزونا کسہ

عنایت ساغر

بس دیگر شام نا وخت آ مرادونا مارہنا، داکان ست سہل آ روزو پارے ”گودی خٹک نا کور مریر۔ ایدے مرادونا مار۔ اونا دستار، سدری، خجری، کھاس کرزہ۔“ ایکان بادشاہ نا مسر ہم ہنا گہ غا۔ داکان مرادو نا مار۔ روزو ڈو دوس بادشاہ عسی کرے۔ ”بادشاہ سلامت! ای نامر بادشاہ نامر مجلس ائی اختیہ۔ گپ شپ خلگک ء۔ مرادو پارے ”بھیو، شوم آک! نئے کسفرہ۔ ہر کنڈ آن گات آک سلوک ء۔“ بادشاہ نامر ہم ہجران مس، کد امار؟ پارے ”واچ تے ہنیو۔“ مرادو مار ء تینا پارے دا نثار نا (زبیدہ نا تینا) سچ آتے ہیں۔ بادشاہ نامر ء پارے، کنا سچ آتے ہیں۔ مار ء تینا پارے، داچنا ء ہرف۔ چنا خنا، باوہ ء تینا درست کرے۔ بادشاہ نامر مرادو ناخ انا سچ آتے ہیں۔ مرادو مار، زبیدہ نا سچ آتے ہیں۔ چنا ء سچ انا سچ، ہرفے ہنا۔ ہندا گات والا تے بادشاہ نامر، ارغ نا چرک اس تہ۔ پدا ہنار۔ بادشاہ نا مسر تینا سہل آگ۔ مرادو مار ہنا تینا ارا غا۔ نن درست گات والا گات تر۔ سہب انا ہر، گب غا، خنار ارا نیاڑی جیر سائیں نا قبرستان آ دعا خوارہ۔ ہر بلکر تا۔ مرادو پارے، ”نن دوو دیگر نا بسن، داڑے سنے شام تہا نن ہران ہراگ کان؟ داسر شام تہا نن، نن پارین تینا وخت ء ہنداڑے تیر کین۔ دا ورا غا نیاڑی ء شام ائی ہراگ دروٹ؟“ سپاہیک زبیر، ”اقتو حوال، داڑے کس ء خنارے؟“ مرادو پارے، ”ارا نیاڑی ہر، اوقتون چکو چناس

(3)

مون اس۔ ڈر اس۔ مارکو پارے ”ای دیرتون مون مسٹ۔“ بادشاہ پارے ”کنا مسرتون۔“ مارکو پارے ”بادشاہ ای نامر ء ہراڑے خنات۔“ نے مسر مارے ہم یا آخا۔ ایتینا مسر ء ای ہر دتے۔“ بادشاہ نا کل مخلوق مون ہڑا، پارے، ”مارکو راست پاک، خواہف تینا مسر ء۔“ بادشاہ خواہف تینا مسر ء۔ مرادو مارکو کل انا مون آہلک پارے انی مسرتو نا۔ جوان خستے۔ پارے کئے دا مسرتو بے عزت کرینس۔ کئے سا اف۔“ داسر مرادو پارے، ”بادشاہ سلامت، نی خناس دا کل مخلوق خنا۔ بادشاہ نامر ء کنا مار کل انا مون آدوئی بلک، اونا باسک ء خنا۔ دا تو ناروا نی سے۔ داسر مسرتو نالہ ء خواہف۔ نن کل خدا غا دعا خواند۔ او اللہ! دا اولیکو دریک ء تا۔ سچ تا۔ او خدا دا دریک ء تا سچ۔ داکان پد کریر گراہل تا۔“ کل ہندا دعا کریر۔ دے غا غا پد مرادو نا مار ء خاخر آن کشار۔ مارکو خاخر آن ایپار مس۔ مرادو توار کرے، پارے ”بادشاہ تے روز توخوئی کرے۔ اول نا مسر ء گب غا جیر سائیں نا زیارت آ توخوئی کرے۔ داسر کل مخلوق ء سنی کرے کہ بادشاہ نامر مومن ء۔ داسر دلدا پن ء نا توخوئی کرے۔ اودے الاس دا خاخر نا چارائی ہنوسے؟“ بادشاہ ء کل مخلوق بلک، پارے، ”مرادو راست پاک۔“ بلکر مائی ٹھگ روزو ء خاخر نا بیام ائی خنار۔ او ہشنگا ہم س۔ نن الان بسن، کنان، چنان، ایمان نا کمر اس ہڈ کرین۔ تلار دا فترائی تخان۔ (دا کسہ ءے مکا مہر عمر مڑا ہنسی ہنسی: عنایت ساغر)

ڈگی ء چرٹ فیس، ڈگی اوقتا گا و ما تا ء

خوارزادہ اونا تاف کئے۔“ بیہی ٹی مندے جوان چکر خلگک آن بے صبری کنگگ ء۔ کئے ڈو لاتی تون ملاقا ت اس کرے۔ ای اوڈون فونواس دیگ انگش ہم بلک۔ دکان آن پیش تمک تون ماما نیاو بیژر نا ٹیک و انگش ڈگ آتے خنارے ”اونا خنار، مرے۔ سگت آک اسر نیگی والاس دا امر کنگگ اے؟ پولیس والا ک بلیرہ نئے، ”مگکو نا کوخلک خا۔“ پارے ”ماما چرٹ خلیس۔“ نت تے تینا ڈغاٹ خلک پارے ”بہتین ہنداے۔“ سگت آک کل ہول آہر۔ ماما نیاو مگکو ء پارے ”خوارزادہ دنیا جس آتے ہلکت۔ ولے اسر گڑا سے نا جس آن بے خنار۔“ است اٹ کنا ارمان اسے۔ ”پا ماما، داڑے آجوتی ء۔ انت اس خواس رسینگک نے۔“ ماما پارے ”ای تینا زنداٹ ڈرک کھت۔“ مگکو پارے ”او ماما، دا ہرا بھلو بہت اسے۔ ای واریت کئی گامدی جی نا کتاب ء خواس، یا دا ہر کسے تاج محل ء نشان اقبو۔“ مگکو بیژر نا اسر میں اس ملا ماما نا دوئی تہ۔ پارے ”نگگہ کنیار۔“ ماما میں اس خا ماما۔“ ماما جت اسے آن پختا ک خٹک تے تیلی مگک ء۔ مچے جان تے ہم سبک مس۔ پارے ”خوارزادہ انت اس کھفیس کئے۔ سفا نت تیان کنا ہم باف اس کشا۔“ مگکو پارے ”ماما تو بیژر اس نکہ، کنت تیان نا باف کشا۔“ مگکو ء تینا انگش ڈگ آ مر پنے پارے ”ماما! نی ا کہ داؤن گل اس خلیس تو رغ رغ آن باف کھت۔“ ماما نیاو پارے ”آخا

راج وراثتی تاسگ

خان قلات آن اجارہ با بلکر، چنگھی، ناڑی، جی، بولان، شاکوٹ و ایلیو جاگ غا تے 1876ء نا معاہدہ فی بلنگار، دا واکر ء برطانوی بلوچستان نا پن تننگا۔ دا قومی جہد اکن ہڑتوم آ قومی راہنوشک قید و بند دروٹنی نا وخت اٹ ہر ڈھکیانی خواری تے سگار۔ ہر کس تینا ارا، چنا، تینا ائی توخوئی و غمی تیان مر زندان تیش ٹس۔ قربانی نا جوزہ اوارا کس توگر ہر سرکار تینا پالیسی نا برخلاف جہد کرک آتے سزاوار کرے۔ ہمو وخت میر محمد حسن نظامی اسکول ماسٹر کس، و اونا پوسٹنگ پرائمری اسکول پشین ائی ٹس ائی۔ محمد خان اچکزئی ء دے اس ک عدالت ائی پیش کر تیر او انا عدالتی بیان ء ماسٹر محمد حسن نظامی تینا چنکا اہلم محمد حسین عتقا ء کراچی آ راہی کرے کہ اخبار ائی شینگک کے تے۔ دے اس ک بیان اخبار تیش شینگک مس توگر ہر سرکار مسوج کرے کہ عدالتی بیان امر پشین آن کراچی آ ہنا، و اخبار ائی شینگک مس۔ اخیر بندغ ء پنا، اودے سرکاری ملازمت آن کشار۔ ایو ہم بلوچ پشتون سیوت نا گرج ارے۔ 1927ء ائی دا فیصلہ کننگا، میر محمد حسن نظامی بلوچ و محمد خان اچکزئی پشتون بیٹ انا پڑ و گڑ و کیر، مخلوق ء انگریز سرکار نا ظلم و بیداری تیان معلومدار کیر۔ وحاشی خان عبدالسلام اچکزئی و میر محمد حسین عتقا پشین، چکاک و شاکوٹ ائی تینا مخلوق تون مل۔ دا ہڑتوم آک وخت اس مسلم باغ آ ہنا، اودے ہم انگریز سرکار نا خلیس آن سچ ء پشتون اس تینا ارا ائی اوفتے مہمان کوتو۔ ونے اوقتا بہت و گپ ء کس اس جنگ ک تیار مس۔ کہ سرکار

